

Cu puțin înainte de
sfintele sărbători ale
Crăciunului 1996,
Fundatia noastră a
adresat un APEL pe
care, prin intermediul
ambasadelor străine
de la București, l-am
adresat tuturor
guvernelor și
parlamentelor din țările
de certă democrație,
precum și altor
organizații
guvernamentale și ne-
guvernamentale,
susceptibile să-i dea
curs. APELUL a fost
difuzat și prin Internet
și a apărut în presa
de aici, precum și în
presa românească din
străinătate. El a fost
tradus în limbile
engleză, franceză și
germană.
Efectul?
Niciunul. Ilie Ilașcu și
cei trei români, prieteni
ai săi, nu au fost
eliberați nici astăzi.
Pentru că ne
apropiem de o altă
mare sărbătoare
creștinească – Sfintele
Paști fiind anul acesta
la 27 aprilie – ne-am
hotărât să repetăm
APELUL. Poate că
Sfânta Înviere a
Mântuitorului îi va
mântui și pe frații
noștri, eliberându-i din
temnița comunistă.

lată în
continuare APELUL:

În marea familie a Fundației noastre, care însumează peste o mie de membri, personalități marcante ale culturii noastre din țară și străinătate, unul din fiii săi,

ILIE ILAȘCU

membru de onoare al Fundației Memoria,

se află de mai mulți ani închis samavolnic și cu fiecare clipă ce trece viața se scurge din el, ducându-l spre moarte, acolo în Tiraspolul unei republici fantomă în care încă stăpânesc forțele comuniste.

Am încercat în repetate rânduri să obținem eliberarea lui, apelând la diverse foruri românești și internaționale, dar se vede că glasul nostru a fost prea stins și forțele noastre prea slabe ca să-l putem elibera. Acesta este și motivul pentru care am hotărât acum să insistăm cu prezentul

APEL

și să-l adresăm de la modesta tribună a Fundației noastre către toate organizațiile democratice din lumea întreagă, parlamente și guverne, cerându-le cu toată energia să nu mai ezite nici o clipă în intervențiile lor pentru eliberarea patriotului nostru basarabean din temnița comunistă. Și asta acum, imediat, în preajma sărbătorilor de Sfintele Paști.

În cadrul Fundației noastre sunt mulți membri care au înfruntat ororile temnițelor comuniste și aceștia știu prea bine ce înseamnă să întâmpini marile sărbători creștine în lanțuri. După cum știu tot atât de bine câte lacrimi existau în familiile lor, lacrimi care otrăveau multele, putinele bucate aflate alături, pe masă. Tocmai în aceste momente sfinte pentru creștinătate suferința se intensifica, ajungând la paroxism. Am crezut că, odată cu instituirea democrației și în acest răsărit de Europă, asemenea suferințe nu se vor mai repeta niciodată. Din nefericire, exemplul fratelui nostru Ilie Ilașcu ne arată că reeditările opresiunii sunt încă posibile. După cum vedem că și pasivitatea democrațiilor de pretutindeni e încă repetabilă.

În fața acestei situații, amintindu-le tuturor că viața luată pe nedrept unui om rănește de moarte întreaga umanitate,

Fundatia noastră somează pe toți democrații din lumea întreagă, și mai ales pe cei care dețin frâiele puterii în statele lor, să intervină cu toată hotărârea ca să dispară imediat lanțurile de la mâinile și picioarele fratelui nostru Ilie Ilașcu, precum și ale celorlalți români – Alexandru Leșco, Tudor Popov Popa, Andrei Ivantoc, închiși în același loc de tortură – și să ni-i trimită acasă.

Comitetul director al Fundației Memoria

6 martie 1997